

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

ALLAH'IN EMRETTİKLERİNİ YAPIN

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullah

Eûzübillâhime'ş-şeytânî'r-racim Bismillâhırrahmânırrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatun es sobbe vel hayru fi cemiyya.

Tarikatımız inşallah sohbetle ve böyle iyi insanlarla olmakla daimdir. Esas olarak iki temeldir bunlar. Bunlar Nakşibendi tarikatının temelleridir. Nereye gitseniz bunlar yapılması lazım olan şeylerdir. Sohbet nasihattir. Ötekisi de yapılan nasihatın uygulamasının göstergesidir.

Tarikat iyiliği emreder, iyiliği gösterir. Tarikata giren insan başta kendisine faydası olsun, ondan sonra etraftaki insanlara faydası olsun. Çünkü Müslüman, sırf kendini düşünen insan değildir. Misal olarak, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) daha doğar doğmaz “Ümmetim ümmetim” dedi, ümmetini düşünüyordu. Hayat boyunca ümmetini düşündü, ahirette de kıyamet günü gene ümmetini düşünerek, ümmetine şefaet etsin diye Allah indinde şefaetçi olarak kabul olundu.

Onun için, bu dünyada sırf kendini düşünmemek gerekir. İnsanın kendi iyi olunca, etraftakiler de rahat eder. Kendi rahat ederse, etraftakiler rahat eder, toplum da iyi olur. Ama tabi bunları şeytan istemez, şeytanın askerleri de istemez, şeytana tabi olanlar da istemez, devamlı kendi kafalarına göre bir şeyler çıkarırlar. “İlk başta kendini düşüneceksin.” diye Müslümanların kafalarını da karıştırırlar.

Doğuda olan insanların düşüncesi, batıda olan insanların ana düşüncesine açıkça ters düşüyor. Batıdaki “İlk başta ben, ondan sonra başkasına bakarım.” diyor. Ama İslam’da kendi nefsine baktığın gibi başkasına da bakman lazım. Başkasına da yardım etmen lazım, fakire fukaraya yardım etmen lazım ki Allah’ın rızasını kazanasın.

Tarikat da dediğimiz gibi iyiliği emrediyor, iyi insanlar yetiştiriyor, kötü nefsin hastalıklarını tedavi için uğraşiyor. Allah’a şükür, Şeyh Efendi vazifesi edildi, yüz binlerce insanı güzel insan yaptı, iyi insan yaptı. Dünyanın her tarafında saadetle yaşadılar, etraftakilere de iyiliği gösterdiler, insanlar onlara gıptayla baktı.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkanî Hazretlerine Ait Risaleler

Şeyh Efendi, dünyada istediğini alabilecek insandı ama dünya için hiç uğraşmadı. Dünyayı çöplük, pislik gibi görürdü. Meşhur lafı vardı; “Zibildir” derdi. Zibil Kıbrısça çöp demek, belediyenin aldığı çöplere zibil derler. Onlar dünyaya o nazarla baktı, alıp da ahirete götüreyim demedi, ona bakmadı. Allah’ın rızasını istedi, Allah’ın makbul kulu olsun diye uğraştı. Allah da verdi, en yüksek makamlara ulaştırdı. Allah’ın zikrini seven insandı.

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

“E lâ bi zikrillâhi tatmainnul kulûb” (Ra'd Suresi-28) “Kalpler ancak Allah’ın zikriyle huzur bulur, itminan bulur.” Hayat boyu Şeyh Efendi’nin öğrettiği mesele budur. Şimdi bazı insanlar oluyor, ahiret için çalışıyoruz gözükürler ama esas gayeleri dünyadır. Esas gaye dünya olup da ahireti dünya için kullanan insan makbul insan değildir. Hakikat, marifet derler, şu derler, bu derler, bir hayli laf ebeliği, laf salatısı yaparlar. Etraftakilere çokbilmişiz gibi gözükmek için böyle yapıyorlar.

Allah’ın yolundaysan, Allah’ın emrettiklerini yapacaksın. Allah’ın emrettiği temel şeyler iman, namaz, oruç, zekât, hac. Bazı insanlar var, birincisini yaparlar, kalanı doğru dürüst yapmaz, bir de kendilerini şeyh yahut pir diye tanıtır. Onlar derler ki: “Biz bunları geçtik, artık bunlara ihtiyaç yok!” İnsanları kandırmaya uğraşırlar. Aslında temel şey onlardır, onları yapmayan, onları inkâr eden insanda ne marifet var, ne hakikat var, sırf nefis ve şeytan var.

Bunlar birden olmuyor, şeytan yavaş yavaş giriyor. “Bu yoktu, bu gerekmezdi...” diye ilk başta sünnetlere, müstehablara musallat oluyor. Ondan sonra Allah’ın emrettiği, Kur’an’da dediği şeyleri, hadisleri de istemez. En sonunda çoğu yoldan çıkıyor, insanları da yoldan çıkarıyorlar. “Biz artık tertemiz olduk, biz o avam-ı nasın makamından yükseldik. Bize artık namaz, oruç, zekât, hac, hiçbir şey gerekmez çünkü biz çok yükseklerde olduk!” derler.

Böyle insan fasıktır, zındıktır, başka bir şey değil. Onlara kananlar da ahmaktır. Allah’ın farz ettiği, farz dediği ibadetler bunlar. Peygamber Aleyhisselam, O namaz kıldı, oruç tuttu, zekât verdi, hac etti. Demek sen kendini Hz. Peygamber’den bile daha yüksek sayıyorsun. Bu ne biçim densizlik, ne biçim akılsızlık! Böyle ara ara insanları kandıranlar var. Şimdi ahir zamandır, her türlü fitne var. İnsanın imanı ile da oynarlar, onun için devamlı tembih etmek lazım. Ne lazımsa onu söyleriz, söylettirirler. İnşallah ilham gelir, o meseleler söylenir.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Adam sakal uzattı, bilmem cübbe giydi, acayip, bir de her şeyden bilir, ağzı laf yapar. İnsanlar da bunlara kanabiliyor. Onun için temel şeylere dikkat edin. Birine gittin, tabi âlim olmadığın için, Allah'ın emirlerini yapıyor mu yapmıyor mu diye dikkat etmen lazım.

“Namazın kazası olur, sohbetin kazası olmaz diyen!” bazı insanlar da var. Hem de tanınmış, meşhur insanlar söyleyebiliyor bu şeyi. Namazı kazaya bırakmak hiç iyi değil. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in söylediği yani meal olarak; “Ne kadar sevap işlesen, o kazaya bıraktığın namazı kurtaramazsın, bütün malını versen, o fazileti alamazsın.” Yani bunlar kolay, hafif şeyler değil, hafife almamak lazım. Namazı vaktinde kılacaksın.

Gene bir mesele var, çocuk okuyor, imtihanı var, “Oruç bozun, çocuklar oruç bozsun.” diyorlar. Akıl balığ olduktan sonra her bozduğu gün için bir gün oruç tutacak, bir de akıl balığ olduğu için altmış gün kefarete tutması lazım. Sen öyle yaptıkça Allah sana yardım etmez, çocuğun kazansa bile hayır etmez. Allah'ın emri mühimdir, Allah seni imtihan için, üniversite imtihanı için yaratmadı. Kazanırsa kazansın, kazanmasa kazanmasın. Allah'ın emrini yaptım dersin. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in dediği gibi: “Ömrünün sonuna kadar her gün oruç tutsan, o bir gün farz orucu bilerek bırakınca, onun bir bölümünü bile kurtaramazsın.”

Bu insanlar dünya için yaşıyoruz zannediyorlar, hâlbuki bakıyoruz herkes ne kadar yaşasa en sonunda ölüyor. Ne iş bitiyor, ne okuma bitiyor, hiçbir şey bitmiyor. Biten ömürdür, ömrünü abuk sabuk şeylere harcama! Allah'ın emrini yapabilirsin; oruç tutarsın, imtihanı da yaparsın Allah'ın izniyle, hiçbir mani yok. Hatta açken daha iyi öğrenir insan.

الْبِطْنَةُ تُذْهِبُ الْفِطْنَةَ

“El-bitna tuzhibu'l fitna ” diyorlar. “Karnına, işkembesine düşkün insanın akli da azalı.” derler. Fazla yemekle zekâna bir fayda olmaz. Bilakis Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in zamanında adamlar, sahabeler, Allah hepsinden razı olsun, adamlar onlar, rical derler; adamlar karınlarına taş basıp, bağlayıp da Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in hadislerini ezberlerdi, Kur’an’ı ezbere bilirlerdi. Üstlerinde kendilerini tam örtecek gibi bir elbise bile yoktu. Ya alttan bağlayacak, alta ancak yeter yahut ancak bir üst.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Çoğu zaman aç olarak gezerlerdi. Bütün insanîyetin en mükemmel nizamını, tertibatını onlar nakletti bize. Onlar oruç mu bozdu? “Yok imtihan yapacağız, yok bilmem ne yapacağız...” diye oruç mu bozdular? Yok. İnsanlar Allah rızası için bir yemeği bile feda edemiyorlar. Çocuk dediğimiz de 18-20 yaşlarında herifler, şimdi artık çocuk oldu. Onlar 15 yaşından sonra adamdır. Yani büyük insana ne farzsa, onlara da aynı şekilde farzdır, onu unutmamak lazım.

“Allah’ın gazabını icap eden şeyi yapıp da dünyayı isteyen insan hiçbir zaman hayır etmez.” diyor Peygamber Efendimiz (s.a.v.). Allah (c.c.) oruç bozanı sevmez. “Fasıkları, kâfirleri sevmem.” diyor Allah Azze ve Celle. Allah’ın sevmediğini kimse de sevmez, hiçbir işe de yaramaz. İsterse allame-i cihan olsun, bir kıymeti yoktur. Allah’ın indinde kıymeti olmadıktan sonra hiçbir manası yok.

Bütün kâinatın Allah indinde bir sivrisinek değil de sivrisineğin kanadı kadar da kıymeti yok. Bütün kainat böyle iken, artık senin oğlan, kız okumuş, çok mu kıymetli olacak Allah indinde? Olmaz. Allah indinde kıymetli olan mü’mindir, Allah’a itaat edendir. Onu herkesin bilmesi lazım.

Söylersin söylersin hiçbir faydası yok, gene gelip derler ki: “Oku şu çocuğa da sınıfı geçsin.” “Bu çocuk namaz kılar mı?” “Yok.” “Günde iki rekât kılar mı?” “Yok.” “Haftada?” “Onu da yapmaz, oku.” Bu çocuğu ben beslemedim, sen besledin, hiç olmazsa kendisine Allah demeyi öğret. Üniversite, okul, okul, üniversite, başka şey öğretmediniz.

Üniversitenin de kötülükten başka şey öğrettiği yok. Ailede güzel terbiye gören insan orada da kendini muhafaza eder. Onlara bile tehlike var ama Allah’ın izniyle onlara Allah yardım eder. Allah muhafaza etsin. Allah insanlara, az önce dediğimiz gibi bizim Behlül’e, Allah hepimize akıl fikir versin.

*Ve Min Allahu Tevfik
El Fatıha*

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri’nin
30 Aralık 2016/01 Rebûlâhîr 1438 Tarihli Sohbeti
Akbaba Dergâhı*